

GENÇ İHTİYARLAR ÇÖKMÜŞ GENÇLER

Nureddin YILDIZ Hocamızın

Sosyal Doku Derneği'ndeki

03 Nisan 2011 tarihli konuşmasıdır.

Değerli kardeşler, aziz dostlar;

Sevgili peygamberimiz aleyhissaletü vesselam Efendimiz, bir kişiyle çıktığı yolda; yirmi üç yıl sonra sadece onunla hac edebilmek için, Mekke'de onun yanında ihram kuşanıp, beraberinde telbiye getiren sahabi sayısı yüz binden fazlaydı. O zaman ki dünya nüfusu hesaplandığında, bugünkü nüfusla kıyas edecek olsak; yüz bin kişinin belki de bugün milyara kıyas edilecek kadar büyük bir rakam olduğunu görürüz. Tekrar meselenin iyi anlaşılması için vurgulamak istiyorum; sadece Onunla, o sene haccedenler o kadardılar. Müslümanların sayısı o kadar değildi. Veda haccını yapıp Arafat'ta, Mina'da, Müzdelife'de onun hutbelerini dinleyenler yüz bin kişiden fazlaydı. Diğerleri kaç kişiydi, Müslüman sayısı kaçtı onu bilmiyoruz. Yirmi üç yıla bölündüğünde bu rakam, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz'in bir defa ilk on üç yılında sadece baskı ve tehcir politikalarıyla karşılaştığını, insanların peygamber aleyhissalemu Efendimiz'e sıcak bir cevap vermediklerini görüyoruz.

Medine-i Münevvere oluştuktan sonra, yani hicretten sonra, kitleler halinde Müslümanlık ortaya çıktı. Hicret ederken, on üç yıl sonra beş yüz civarında bir aile Medine'ye muhacir olarak geldiler. Hicret farz olduğu halde bir bin aile yoktu yani. Nitekim birinci yılın sonunda, Medine'de peygamberimiz sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz, nüfus sayımı yaptığında beş bin kişi çıkmamıştı karşısına. Her halükarda yirmi üç yılda, bugün belki bir ülke nüfusundan daha kalabalık bir kitle Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz'in mü'minleri oldu.

Sîret bölümünü bir kenara bırakıyoruz. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz'in insan toplamada, etrafında etten kemikten büyük kaleler kuran, candan teslimiyet gösteren, uğruna mallarını, ailelerini, çocuklarını feda eden dostlarının olması, şüphesiz üzerinde insanlığın kıyamete kadar dikkatle çalışması gereken hassas bir konudur. Kur'anımız Âl-i İmran suresinde; Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz'in insan toplamada, çevresinde bu büyük kitleyi kısa bir zamanda ortaya çıkarmasındaki sırrı, insanlığa öğretiyor Allah Teâlâ. Âl-i İmran suresinde Allah buyuruyor ki;

فَبِمَا رَحْمَةٍ مِنَ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ

عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ

Kur'an, arşın kitabı. Levhi Mahfuz'un kitabı. Yirmi üç yılsonunda medeniyetini kendi elleriyle yoğurup, peygamber aleyhissalemu Efendimiz'in başarısındaki formülü açıklıyor. Buyuruyor ki Allah: "Allah'ın rahmeti sayesinde onlara yumuşak davrandın sen. Eğer katı kalpli, sert dilli biri olsaydın dağılır giderlerdi. Sen onları bağışla. Onlar için Allah'tan af dile. Onlarla fikir alışverişinde bulun. Sonra da işini sağlama aldın mı Allah'a tevekkül et."

Bu, Âl-i İmran suresinin ayeti... Tekrar ayeti anlamaya çalışalım. Neyi izah ediyor Allah? Ki Âl-i İmran suresi Kur'an-ı Kerim'in son inen surelerindedir. O büyük kitleyi, vatanını terk eden, peygamberin önünde kendisini yok sayan, onun emrine; "Peki Ya Resûlallah!" demeyi, peki kelimesini bile az görüp, sana şunu söylüyorum dediğinde; "Anam babam sana kurban

¹ Al-i İmran 159

olsun!” diyen bir ashab. “Bana şu hurmayı ver.” diyor Peygamber aleyhissaletü vesselam. Sahabeler, Ona; “Anam babam sana feda olsun!” diyor.

Peygamber sallahu aleyhi ve sellem bir ölçek hurma istiyor, o anasını babasını feda ediyor. O adamlar, şu Kur’an’ın, İsrail oğullarına gelen peygamberleri övmediği kadar övdüğü ashab, şu meleklerin peşinden koştuğu Ebu Bekirler, Osmanlar, Aliler, Halidler, Ömerler... Şu adamları yetiştiren öğretmenin metodunu Allah açıklıyor. Her şey bir defa Allah’ın rahmeti sayesinde olmuş. Onu, Allah ümmetine düşkün bir peygamber olarak göndermiş. Bu Allah’ın rahmetiyle tecelli etti. Ama kanun bir; “Yumuşak davrandın. Yumuşak davranmasaydın çekip giderlerdi.” iki; “Sen onları affedici ol, kabalıklarını, hatalarını görme.” üç; “Allah’a dua et. İstiğfar et. Onları bağışlasın Allah. Sen bağışlasan yetmez çünkü. Allah’ın da bağışlaması gerekiyor.” dört; “Onları da adam yerine koy, onlarla da istişare et, sorular sor onlara.” beş; “Sen üzerine düşeni yaptın mı gerisini Allah’a bırak.”

Şu beş şey, etten kemikten surlar kuran, “Sana anam babam feda olsun” diyerek feda eden, lafla değil, öyle “Anam feda olsun” diyerek, mendilini bile vermeyen sahte gözyaşlarıyla değil, “Resûlullah’ın ayağına bir diken batmasındansa ben burada asılmaya razıyım” diyen fedakârlar...

Bilalleri, Habbabları, Yasirleri, Ammarları, Sümeyyeleri, Aişeleriyle, o büyük can ordusunu kuran, o meleklerden güçlü ordular kuran, o gelip meleklerin, Allah’ın emriyle sabahlara kadar huşu ile kendilerini izlediği ashab ordusunu kuran, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz; şüphesiz Allah’ın planlaması, Allah’ın takdiri ve rahmetinin tecellisi ile bunu becerdi. Bu, münakaşa edilemez. Allah dilemeseydi kim, kaya gibi, taş gibi yürekleri yumuşatır da Ebu Cehil’in oğlundan Allah yolunda şehit olacak bir cengâver çıkarabilirdi. Kim peygamberi öldürmek için tuzaklar kuran Halid bin Velid’den, ‘Peygamberin kılıcı’-‘Allah’ın kılıcı’ gibi bir adam çıkarabilirdi. Elbette Allah’ın emri. Ama başöğretmen, insan eğitmede en muhteşem, en muazzam, en müstesna örnekleri sergileyen sevgili peygamber aleyhisselam Efendimiz’in taktiklerini öğretiyor.

لَنْتَ لَهُمْ²

“Onlara yumuşak davrandın”

وَلَوْ كُنْتَ فَظًا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ³

“Sert, katı kalpli olsaydın, etrafından dağılırlardı.” Katı kalpli adam olsan, Muhammed bile olsan, etrafında adam toplayamazsın. Nereden biliyorum bunu? Allah’ın kitabından, Âl-i İmran suresinden biliyorum. Katı kalpli, eleman çalıştırır, adam toplayamaz. Katı kalpliden kaba sözlüden patron olur, etrafına insanların can feda edecekleri, karşılık beklemeden, maaş ve bahşiş beklemeden; “Evet, tabi” diyecekleri bir can ordusu kurulamaz, katı adam işi değil bu iş.

²Al-i İmran 159

³Al-i İmran 159

وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ⁴

Her şeye; “Yok!” diyen, kaşları çatık, dudakları mengene gibi olmuş birisinden, etrafında insanlar kümesi oluşan insanların umutla bağlandığı ve umutla beklediği birisi olmuyor demek ki. Kur’an’la konuşuyoruz.

وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ⁵

Katı kalpli, dudakları hep bükülmüş duran birisi olsaydın, yirmi üç sene sonra veda hutbesini okuyamayacaktın ey Peygamber. Kime veda hutbesi okuyacaktın. On kişiyle on beş kişiyle mi Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz, veda haccını yapacaktı. Haccını yapacağı o Mekke’yi nasıl fethedecekti?

Katı kalpli, eleman çalıştırır, adam toplayamaz. Katı kalpliden kaba sözlüden patron olur, etrafına insanların can feda edecekleri, karşılık beklemeden, maaş ve bahşiş beklemeden; ‘evet, tabi’ diyecekleri bir can ordusu kurulamaz, katı adam işi değil bu iş.

Demek ki Allah’ın rahmeti sayesinde birinci taktik; yumuşak olacaksın. Yumuşak olduğun için insanlar senin etrafında toplandılar. Sana analar, babalar, evlatlar feda ettiler. Enesleri poşete koyup, getirip, hediye olarak sana verdiler. Sen bir kere işaret ettin, ayağa kalktılar, yeryüzünü ayağa kaldırdılar. Ne sayesinde? Güçlü dirayet ve her dediğini bir kez diyen, yapmayı ezen gücün sayesinde mi? Hayır. Adamlar zaten kaba adamlar. Çocuklarını gömecek, babalarına kılıç çekecek, alkol üzerine kurulmuş bir hayatları olan adamlar. Bir de sen sert olsaydın, sert sertle karşılaşınca ikisi de yok olacaktı. Ama sert karşısında yumuşağı bulunca, taşlar bile süngere dayanmayıp eridiler, dağıldılar, onlar da sünger oldular.

Yumuşak olduğun için insanlar senin etrafında toplandılar. Sana analar, babalar, evlatlar feda ettiler. Enesleri poşete koyup, getirip, hediye olarak sana verdiler. Sen bir kere işaret ettin, ayağa kalktılar, yeryüzünü ayağa kaldırdılar.

Yani Allah’ın rahmeti sayesinde oldu bunlar. Allah seni böyle gönderdi. Evet, Allah sana kılıç kullanma ve karşındakini kılıçla tehdit etme hakkı da verdi. Ama bu geçiciydi. Zira kılıç kullanmak için çıktığın bir savaşta bile “Kadınlara dokunmayın ha!”, “Yaşlılara dokunmayın” diye tehdit eden bir peygamber oldun. Öldürmek için gittiğin yerde bile insanların hayatını düşündün. Allah’ın rahmeti sayesinde böyle oldu.

فَاعْفُ عَنْهُمْ⁶

⁴ Al-i İmran 159

⁵ Al-i İmran 159

⁶ Al-i İmran 159

Bu mağfiretin gereği olarak hatalarını sayıp durmayacaksın, affedeceksin onları. Hatta ve hatta senin hanımına karşı zina iftirasında bulunanlar bile senin affından nasibini almalılar da. Aldılar da nitekim.

Amcasının ciğerini parça para edip keyif sürenler, daha sonra affedilmek için huzuruna çıktıklarında rauf ve merhametli bir peygamber buldular. Amcasının ciğerini çiğnemiş kimseler bile onun rahmetiyle, affıyla karşılaştılar. Eğer eski hesapları karıştırmış olsaydı, ashabından bile binlercesini kılıçtan geçirmesi gerekirdi. Eski hesapları değil, gelecekteki büyük nuru ve büyük müjdeleri düşünerek muamele etti.

7. فَاَعْفُ عَنْهُمْ

Onları bağışla, hatalarını görme. Öyle de yaptı. Ama bir de onların Allah'a karşı işlediği hatalar var. Sen affettin. Allah affetmiyor.

8. وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ

Onlar için Allah'tan af dile. Allah affetsin ki senin de işin asan olsun. Öyle de yaptı. Mahşerde dirilir dirilmez, secdeye kapanarak, ümmeti için secdeye kapanarak Allah'ın affını talep edeceğini söyleyerek gitti. Yirmi üç yıl gözyaşı akıttı. Akıttığı gözyaşlarının mahşerde devam edeceğini söyledi.

9. وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ

Derdin Allah'ın onları affetmesi olsun.

10. وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ

Bir iş yapılırken onları adam yerine koy. "Nasıl yapıyorsunuz?" de. Onlar da adam olduklarını peygamberlerinin kendilerine soru sorduğunu düşünsünler.

11. وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ

Onu da yaptı. Kendisinin yaptığı planın tam aksini söyledikleri halde; "Peki, sizin dediğiniz olsun" dedi. "Ya bana bu emri Cebrael verdi, siz kaç yaşındasınız" demedi. Torunu yaşındaki insanlar, "Uhud'u şurada yapalım" dediler, "Peki, hatırlınız kırılmasın" dedi.

⁷ Al-i İmran 159

⁸ Al-i İmran 159

⁹ Al-i İmran 159

¹⁰ Al-i İmran 159

¹¹ Al-i İmran 159

12. وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ

Bütün bunlara rağmen “Bir işi planlayıp kararlaştırdığın zaman da Allah’ı arkanda bil, işine devam et.”

Kardeşler, ne konuşuyoruz? Neyi anlatıyoruz? Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz’in insanlığın en mükemmel örnekleri olan talebelerini, ordusunu, arkadaşlarını, dostlarını, ashâbı kiramı konuşuyoruz. Bu adamlar, miraç gecesi peygamber aleyhisselamla beraber göklere yükselip orada, cennette özel eğitimler alarak sonra yeryüzüne dönmüş kimseler değiller. Şarapçı, katil, babası ölünce babasının karısıyla evlenmeye cüret eden, sefahatin içinde yüzen ve hiçbir şekilde hak hukuk tanımayan, yol kesen, gangster insanlardan Ebu Bekirler, Ömerler nasıl çıkardı onu konuşuyoruz.

Ne ile konuşuyoruz. Allah’ın ayeti ile konuşuyoruz. Herhangi bir tarih araştırmasını, sosyolojik bir araştırmayı konuşmuyoruz. ‘Medya desteği ile yaptı’ filan demiyoruz. Arkasında medya yoktu, halk yoktu. Ayıplanan ‘şair, sihir yapıyor, büyü yapıyor’ denen birisi iken rauf ve rahim bir peygamber olarak insanların yüreğinde saltanat kuran, peygamber aleyhisselam Efendimiz’in başarısının neye dayalı olduğunu, Allah’tan öğreniyoruz.

Buraya bir nokta koyalım. Siret bilgilerimizi tazelemek için konuşmuyoruz. Ama şuna gelelim: Eğer biz Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz’i örneğimiz, kudve-i hasenemiz, en güzel örnek olarak görüyorsak, Kur’an’ı da eğitim kitabımız, rehberimiz, bizim akıl kaynağımız olarak görüyorsak, işte Kur’an, Peygamber aleyhisselamın üzerinden bir kâğıt projeden değil, yirmi üç yılda nesil yetiştiren, dokuz yüz yılda Nuh aleyhisselamın yapamadığını yirmi üç yılda yapan, yüz yaşında İbrahim aleyhisselamın yapamadığını almış üç yaşında yapan Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz’in insan yetiştirme projesindeki sırları çözmeye çalışıyoruz.

Buna neyi uyarlayacağız? Evlerimizde gençleri yetiştirirken, hangi formüller üzerinden annelik babalık yapacağımızı Allah bize öğretmek istiyor. Yoksa biz derdikki: “Allah peygamberini bir taktik üzerinde toplamış, Peygamber de bu kitleleri toplamış mesajını vermiş gitmiş. Bu kadarla iş bitecek miydi?”

Kur’an böyle bir kitap mı? ‘El Fatiha’ deyince herkes okuyor, lokumunu da yiyor gidiyor. Mezarlık kitabı ise böyledir elbette. Ama öğüt kitabı ise ‘tezkira’ mü’mini hatırlatan, mü’mine şuur veren, hayat tarzı, yaşama tarzı öğreten bir kitapsa; buyur.

Herhalde senin evin, Ebu Cehillerin şarap fıçısına çevirdiği Mekke sokakları kadar da kötü değildir. Peygamberi öldürmeye giden Ömer bin Hattap’dan, Uhud’da ‘peygamberi öldürdüm’ diye nara atan Halid bin Velid’den, Cebrail’i peşinden koşturan adamlar çıkardı Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz.

Herhalde senin evin, Ebu Cehillerin şarap fıçısına çevirdiği Mekke sokakları kadar da kötü değildir. Ebu Leheb’in Ebu Cehil’in Kur’an’ın; ‘küfrün önderleri’ dediği zalim adamların toplumundan kötü değildir. Peygamberi öldürmeye giden Ömer bin Hattap’dan Uhud’da

¹² Al-i İmran 159

'peygamberi öldürdüm' diye nara atan Halid bin Velid'den Cebrail'i peşinden koşturan adamlar çıkardı Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz.

Vahşi ise vahşi, yamyamsa yamyam... Alkolikse alkolik. Katilse katil. Bir insanın itham edileceği, hırsızlıktan cinayete kadar, adilikten zinaya kadar ne varsa hepsini bünyesinde barındıran ve Kur'an'ın vasfıyla; 'cahiliye, cahiller toplumu' olan Mekke müşriklerinden, gökleri imrendiren, melekleri imrendiren Allah'ın meleklerle bakıp; "Görüyor musunuz kullarımı ibadet görün ibadet!" dediği, sabahlara kadar sokaklarına trilyonlarca meleğin kadir gecesi diye indiği Medine insanlarını Resûlullah'ın yetiştirmesinden söz ediyoruz.

Dikkat buyurun! Kardeşler, Allah Teâlâ; "Senin duan sayesinde işte, seni desteklemek için mucizeler eşliğinde o nesli yetiştirdin." demiyor. "Allah'ın rahmeti sayesinde bu planı uyguladın. Plan, bunları yetiştirdi." diyor. Başarı; Peygamber aleyhisselamın başarısı. Gerçekten lütfeden Allah şüphesiz. Onu, zaten göndermesi bir lütuf. Onu, âlemlere rahmet yapması bir lütuf.

Ama kardeşler biz, evlerimizde ve insan ile ilgilendiğimiz yerlerde hangi taktik üzerinden insan yetiştirebileceğimizi Allah bize öğretmiş oluyor. Gençleri yetiştirirken kullandığımız taktikler, ana baba olarak öğretmenler, hocalar olarak, vakıfçılar, yöneticiler, müdürler olarak kullandığımız taktikleri Allah bize öğretti.

Kimse kıyamet günü; "Çok kötü bir zamanda yaşadığını, internetin gençleri berbat ettiğini, medyanın çok kötü resimler bastığını..." söyleyip de kendisini Allah'ın azabından kurtaramaz.

Zira Allah, internetin bataklığından daha büyük bir bataklık merkezi olan, şirk, tuğyan, alkol, cinayet yuvasına dönen, kimsenin can emniyetinin bulunmadığı Mekke sokaklarından Halid bin Velid çıkardı. Hamza'nın ciğerini sökenleri daha sonra 'Resûlullah'ın cengâverleri' haline getirdi.

Akidesi yok, insanlık yok, ahlak yok, fazilet yok, böyle bir şehirden melekler ordusu, canlar ordusu kurdu aleyhisselam Efendimiz. Eğitim politikalarındaki insan yetiştirmedeki muvaffakiyeti sayesinde...

Allah'ın huzurunda; "Siyonizmin medyası çok kötüydü." gibi bir mazeretin olmayacağını herkes bilmesi gerekiyor. Peki, biz ne yapacağız da Peygamber aleyhisselamın yaptığını yapacağız? Elbette bu soru haklı bir soru. Ne yapacağız? Onu taklit edeceğiz.

Sakal bırakırken Rasûlullah'ı taklit ettiğin gibi, hacca giderken, umre yaparken, tavaf yaparken, öğle namazının sünnetini kılarken, sağ elle yemek yerken, dişlerini misvاكلarken, filan davranışı; 'onun sünneti' diye yaparken nasıl Rasûlullah'ı taklit ediyorsan çocuk yetiştirirken, aile idare ederken de önderin Rasûlullah olacak.

Bunu becerdiğin zaman senin hiçbir pedagojik desteğe de ihtiyacın yoktur. Zira sen pedagoji, psikoloji, sosyoloji ne kadar oji boji varsa tamamını yaratan Allah'ın sana örnek gösterdiği bir Muhammed'i taklit ediyorsun.

Sakal bırakırken, Resûlullah'ı taklit ettiğin gibi, hacca giderken, umre yaparken, tavaf yaparken, öğle namazının sünnetini kılarken, sağ elle yemek yerken, dişlerini misvاكلarken, filan davranışı; 'onun sünneti' diye yaparken nasıl Resûlullah'ı taklit ediyorsan çocuk yetiştirirken, aile idare ederken de önderin Resûlullah olacak.

Belki Medine aynı Medine değil; ama insan aynı insan. Belki sorun şarap sorunu değil; ama genç aynı genç. Onun da önüne zıvanadan çıkmış gençler geldi. Miraç görmüş, Allah'a

sidretü'l müntehada yaklaşmış bir peygamberin önüne yirmi yaşında bir genç çıkıp; "Zinayı niye yasakladın? Keyfime göre ben yatar kalkarım, kadınlarla bana izin vermen gerekiyor!" diye söylemiş.

Yüzlerce sahabinin gözleriyle bakarak, hürmetten gözleriyle bakarak doyamadıkları bir peygamberin önüne oturmuş; "Ben zina edeceğim bunu yasaklayamazsın bana!" demiş. Ama huzurundan; "Doğru diyorsun Ya Resûlallah! Ben bir daha zina yapmam." diyerek kalkmış sonra.

Oturmuş onu ikna edinceye kadar izah etmiş. "Böyle bir cümleyi benim önümde nasıl kullanırsın çarpılacaksın!" deseydi, o genci belki önünden kaldıracak, oradaki o ortamdaki, saygısızlığı belki kaldıracaktı; ama o genç zina müptelası olarak yaşamaya devam edecekti. Biz, Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz'i filan gün mevlüdü okunan, filan hafta matemi yapılan, hakkında yazılan şiirlerle teselli bulduğumuz biri olarak değil; yaşam tarzımız, insan yetiştirme tarzımız, Allah'a ulaşmada örneğimiz olarak görmeye mecburuz. İman etmek bu demektir. Hakkında şairlerin yazdığı naatları okuyarak sadece şeker yalamış oluruz. O anlık ağrımızı dindirdiğimizi hissederiz; ama yaramız iyi olmaz. Yaramızı iyi edecek olan şey, günlük yaşama tarzımızı, hayat tarzımızı, yaşam siyasetimizi Rasûlullah'tan algılamak üzerine kurulmalıdır.

Şu Âl-i İmran suresinin ayetlerini hepimizi kendimiz için bundan sonra insan yetiştirmenin, bu ümmetin gençlerini, ümmetin adamları olarak devam ettirmemizin, yirmi yaşına gelmeden çökmüş bir oğlanın peşinde hayatını süründürmüş, kendisini sigaradan v.b. kadar zehir içerisinde bırakmış gençlerimiz olmasın istiyorsak, ihtiyarlamadan çökmüş gençlerin babaları olmak istemiyorsak, elli yaşında, yetmiş yaşında, seksen yaşında, seksen dört yaşında Medine'den Bizans'ın surlarına kadar bir katırın üzerinde gelmeye razı olan adamlar, gençler, seksen dört yaşında delikanlıların babaları olarak Allah'a gitmek istiyorsan, işte Kur'an böyle delikanlı yetiştirmenin taktiklerini öğretiyor. Bunu becerdi Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz.

Halid bin Zeyd'e yumuşak davrandığı için, onu adam yerine koyup onunla istişare ettiği için, onun için Allah'tan af dilediğinden, ona kaba ve sert davranmadığından dolayı Halid bin Zeyd, Ebu Eyyub el Ensar katır üzerinde üç bin kilometreyi, güneşin altında gelip Bizans surlarının dibinde şehit olacak kafaya sahip oldu. Nasıl sahip oldu? Bu taktik sayesinde sahip oldu.

'İçkicinin çocukları, sarhoşların çocukları' diye hitap etseydi, onlara eski hatalarını sürekli söyleseydi, her hatadan dolayı elini kılıcının kabzasına götürseydi, seksen dört yaşındakileri değil sekiz yaşındakileri bile yerinden kıpırdatamayacaktı.

Kardeşler; Allah, Kur'an'ını indirmiş, peygamberini de örnek olarak bize göstermiştir. Allah, yapacağını yaptı. Babasın, annesin, öğretmensin, müdürsün, vakıf başkanısın, dernek sorumlusun, ne isen Allah sana Kur'an indirdi mi? Allah sana peygamberini örnek olarak gösterdi mi? Sonra da Âl-i İmran suresinde, o ayyaşların çocuklarından, Kâbe'nin içini putlarla dolduran adamlardan, Kâbe'yi çıplak tavaf edenlerden ve insanların mallarında gözü olan, haram yiyen zalimlerden, nasıl meleklerden daha büyük adamlar çıkardığını ve bunu nasıl yaptığını, mucizeyle sihirle değil de kullandığı taktikler sayesinde başardığını söyledi mi Allah? Söyledi.

Ey baba! Ey anne! Ey öğretmen! Ey hoca efendi! Camisinde cemaat bulamayan hoca efendi! "Ben konuşuyorum insanlar gelmiyor." diyen duy; Allah seni özgür bırakmadı. Kimseyi özür bırakmadı. Çünkü Ebu Cehil'in oğlundan İkrime gibi peygamberi öldürmeye and içmiş

bir adamdan Yermük'te binlerce insanın ölümünü engelleyen ve canını feda eden bir şehit çıkardı Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz. Ne ile becerdi bunu?

13. لَنْتَ لَهُمْ

Yumuşak davrandın.

14. فَبِمَا رَحْمَةٍ مِنَ اللَّهِ لَنْتَ لَهُمْ

Sen yumuşak davrandın. Sen kaşların çatık, bir kere konuşup bir daha mırıldanarak konuşan; "Şunu getir!" deme yerine, fısıldanarak söyleyip, yani canlı konuşmayı bile babalık, ağalık ruhuna aykırı bulan bir adam olsaydın sen. "Nedir bu, kaç kere tembih ettim." diyen biri olsaydın;

15. لَا نَفْضُوا مِنْ حَوْلِكَ

"Etrafında adam bulamayacaktın." diyor, o adamları yaratan Allah. Çünkü Allah yarattığı kulunu bilir. Biliyor ki Allah, çocuk ana kucağında büyür baba kucağında büyümeyiz. Ana merhametlidir, anadır uykusunu böler. Çocuklar baba kucağında büyüyemezler. "Çok kirlittin!" diye baba kızar.

Delikanlı kalmış, daha çocukluğunda büyük işler yapan, büyünce de genç kalan, yaşlanarak çökmeyen, küçük olduğu için çocukluk yapmayan, büyük kafalı, büyük yürekli, Allah'tan başkasından korkmayan, dünya malına tenezzül etmeyen, şecaatli, ahlaklı, faziletli, iffetli, vakur, delikanlı, büyüdükçe olgunluğu artan, yaşlandıkça vakarı yükselen, tecrübesi artan insanların; babaları, anneleri olmamızın yolunu Allah göstermiştir. Nedir bu yol?

Delikanlı kalmış, daha çocukluğunda büyük işler yapan, büyünce de genç kalan, yaşlanarak çökmeyen, küçük olduğu için çocukluk yapmayan, büyük kafalı, büyük yürekli, Allah'tan başkasından korkmayan, dünya malına tenezzül etmeyen, şecaatli, ahlaklı, faziletli, iffetli, vakur, delikanlı, büyüdükçe olgunluğu artan, yaşlandıkça vakarı yükselen, tecrübesi artan insanların; babaları, anneleri olmamızın yolunu Allah göstermiştir.

Bir; Kur'an ayetinden kendimize kurallar çıkarıyoruz. Ey anne, baba, hoca, öğretmen, vakıf başkanı, dernek başkanı; yumuşak olacaksın. Eğer yumuşak olmazsan, kendini bir ordunun başında komutan gibi zannedersen birliğin başında çavuş zannedersen kendini, sen evladını dağıtırsın.

¹³ Al-i İmran 159

¹⁴ Al-i İmran 159

¹⁵ Al-i İmran 159

Kaba baba, sert baba, beddua eden anne, cehennemle tehdit eden hoca;

لَا نَفْضُوا مِنْ حَوْلِكَ¹⁶.

Etrafında çocuk bulamazsın, evlenmeden önce, ev kurmadan önce, başka bir kız, başka bir delikanlı, kızını elinden alır; arar durursun; “Çocuğum nerede?” diye.

Sert baba; sen çocuk tutamazsın, bedduacı anne; sen çocuk tutamazsın. Sadece cehennem ayetleriyle tehdit eden hoca efendi, öğretmen bey; sen çocuk tutamazsın. Çünkü on beş yaşındaki delikanlıya verdiğin eğitim, Allah’ın Firavunu, Karun’u, Nemrud’u tehdit ettiği cehennem ayetlerinden oluşuyor.

Çocuk terör estiriyor, sen de terörist. Kim kimi öldürürse artık. Kimin şansı daha fazla ise. Evde silahların konuştuğu değil, silaha karşı yüreklerin konuştuğu baba olacaksın. Yüreğin konuşacak. Dilini konuşturmayacaksın. Senin gözlerinden, gelecek okuyacak o.

Bir sünneti ihmal ettiği için gösterdiği tehdit, bir namazı uykuya daldığı için ihmal eden çocuğuna söylediğin sözler, Allah’ın Firavuna söylediği sözler. Ebu Cehil’e söylediği sözler. Sen dağıtırsın, hâlbuki Allah, “Yuvanda dursun, sen bu kuluçkadan bu yumurtadan insan çıkar.” diye sana bu çocuğu emanet etmişti.

Ürküten, korkutan anne baba Muhammed bile olsaydın, miraca giden bir peygamber bile olsaydın, etrafından dağılacaklardı kaşların çatıksa eğer.

Birinci kural; yumuşak davranacaksın. Kime yumuşak davranacaksın? Zaten melek gibi biri çocuğun, kendisi yumuşak. Sert çocuğa, hırçın çocuğa, rahat durmayana, mala cana zarar verene, söz dinlemeyene yumuşak davranacaksın.

Çocuk terör estiriyor, sen de terörist. Kim kimi öldürürse artık. Kimin şansı daha fazla ise. Evde silahların konuştuğu değil, silaha karşı yüreklerin konuştuğu baba olacaksın. Yüreğin konuşacak. Dilini konuşturmayacaksın. Senin gözlerinden, gelecek okuyacak o. Ama onun kabalığı, sen de insansın elbette; seni de ezecek, o yatağına çekilip uyuduktan sonra sen seccadende yapacağını yapacaksın. Hiç başka yapacağın bir şey yok.

Sen çocuğun kuyuya atıldığını haber aldığın zaman, küçücük yavrunu kaybettiğin zaman; “Gidin oğlum gidin, ben derdimi Allah’a anlatırım.” diyeceksin. Bu da Allah’ın verdiği bir örnek.

O, seni tehdit edecek. Sen merhamet kanadını açacaksın. O, seni şöyle ederim, böyle ederim diyecek; “Yapma yavrum.” diyeceksin. Sonra da boşalmak için Allah’la baş başa kalacaksın. Bileceksin ki seni Allah’tan başkası anlamayacak zaten. Kimseye şikâyet edip etmesen de sana yararı olacak.

¹⁶ Al-i İmran 159

Yumuşak, yumuşak. “Bizimki bildiğin gibi değil, bizim ki fena terörist!” yumuşağa nasıl yumuşak davranacaksın ki? “Yumuşaklık yarışı yap!” demiyor Allah. Ömer seni öldürmek için evinden çıktığında, sende hayat bulması gerekiyor. Bu demek? Öldürmeye gelen Ömer’e kanatlarını açtı da sonra o büyük Ömer’in peygamberi oldu. Peygamber öldürecek düzeyindeki; “Merhametli davran!” diyor Allah. “Demiri demire vur!” demiyor. “Demiri pamuğun önüne koyun.” diyor. Sen pamuk ol. O seni dövsün.

“Bu bize azap ediyor dünyada!” Ahiret azabı çekme diye Allah böyle murat etti sana. Eğer senden sonra bir dua ordusu bir ibadetgâh bırakmak istiyorsan; “Rabbim” dedikçe o sana rahmetler yağmasını istiyorsan, mezarda azap görmek istemiyorsan; çocuğunun, hanımının, kocanın azabına tahammül edeceksin.

Ya da diyeceksin; “Ben bu dünyayı imtihan yeri olarak değil tatil yeri olarak değerlendirmek istiyorum.” ona diyecek yok şüphesiz. Bütün bunlar, gayba iman edip, “Kur’an kitabımdır!” diyenler için zaten.

Böyle yetiştirilen gençler peygamberin huzurunda can ordusu oldular kardeşler.

Bedir’e gittiğinde ashabı kiram, Bedir’de cihad ettiklerinde, bildiğimiz Ümmeti Muhammed’in şirk önünde yaptığı ilk cihat hareketi olan Bedir’e gittiklerinde; çok dikkat ediniz; Bedir’de iki yüzden fazla yaşlı sahabe vardı. Elli altmış kadar da genç delikanlılar; on beş yaşında, on altı yaşında, yirmi yaşında... Hatta peygamber aleyhisselam Efendimiz beni almaz diye ayağının altına taş koyup, büyük gözükmeye çalışan çocuklar varmış. İşte bu merhametin sonucu. Peygamber onlara yüreğini açtı, onlar da buluş çağına gelmeden canlarını verdiler. Sen niye bakkala gönderemiyorsun düşün.

Diyor ki İbni Abbas; “Savaş başlamadan önce Efendimiz teşvik amaçlı konuşmalar yaptı. İşte Allah size şunları verecek diye bahsetmeye başlayınca ihtiyarlar miğferlerinin altına gizlenmeye başladılar” diyor. “Gençler de gözlerini açtılar; ‘Öyle mi Ya Resûlallah!’ diyerek müşriklerin üzerine atladılar” diyor.

İlk darbeyi müşriklere gençler vurdular. Delikanlılar, müşrikleri perişan ettiler. Dikkat ediniz! Bedir ordusunu ne diye anlatıyor Peygamber aleyhisselam Efendimiz? “Geçmiş ve gelecek bütün günahlarının affedildiği adamlar...” Üç yüz on dört kişi, hepsine Allah’ın verdiği müjde bu. Cennet garantisi. Ne istersen yap bundan sonra bir kere Bedir’de bulundun ya. Ama o yiğitliği gençler sağladılar. Savaş bitince de diyor ki İbni Abbas radiyallahu anh; “Gençler, müşrikler üzerindeki çulu çurpuka el koyup ganimetleri topladılar. İhtiyarlar dediler ki o zaman; ‘Biz burada olmasaydık siz nasıl kazanacaktınız, ne yapıyorsunuz onları? Bizim payımızı da unutmayın.’ dediler” diyor.

Bunun üzerine Enfal suresi indi de Allah;

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ¹⁷

‘Allah’tan korkun, çabuk barışın, böyle işlere tevessül etmeyin!’ dedi” diyor. Yani sahabe bile olsan delikanlı başka kardeşim. Delikanlı bu işi yürütecek. Koca sahabe olduğunda peygamberin can dostu; ama ölüm söz konusu olunca yaşlı daha çok korkuyor

¹⁷ Enfal 1

demek ki. Sahabe de olsa korkuyor. Ama bize ne öğüt çıkıyor buradan? Eğer Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz, o delikanlılarla, delikanlıların anlayacağı bir üslupla ilgilenmemiş olsaydı, onlar da miğferlerin arkasına geçmeyi biliyorlardı herhalde. Üstelik de; “Siz buyurun hürmeten...” diyerek büyüklerini de geçirebilirlerdi.

Nasıl daha canlı on dört yaşında çocuklar? Abdurrahman ibni Avf diyor ki; “Bir çocuk geldi bana; ‘Amca kılıcımın kemerini bağlasana.’ dedi” diyor. Çocuğun eli arkasına yetmiyor, kemerini bağlamaya. Çocuk, çocuk. Kılıcının kabzasını bağlamaya eli yetmiyor. Çocuk Rasûlullah’ı korumak için yola çıkmış.

Bizim çocuk çok vahşi. İki sonuç var. Bir; henüz Allah’ın sana göstereceği rahmet bulutlarına acele ediyorsun sen. On beş yaşında İmam-ı A’zam olmasını bekliyorsun. Dur bakalım olgunlaşsın. Ayvayı erken koparırsan taş gibi bulursun. Bekle zamanı gelsin.

İki; nasıl davrandın, ne yaptın sen de taş gibi yüreği olan bir çocuğun oldu senin? Allah sana; “Yumuşak davranacaksın.” demişti. “Peygamber bile olsan yumuşak davranırsan adam bulursun.” demişti.

Bir; seksen dört yaşında küfrün ordularına karşı yürüyecek delikanlı, seksen dört yaşında delikanlı nasıl yetiştirirsin Allah bunu öğretiyor.

İki; baba mısın, anne misin, çocuk musun, öğretmen misin nesen? Allah’ın taktiğini unutma. Eskileri karıştırmayacaksın; affedeceksin. Dosya biriktirmeyeceksin. Sabıka kaydı tutmayacaksın, sen savcılık değilsin. On beş yaşında yaptığı şeyi otuz beş yaşında çocuklarının yanında anlatıyorsun sen! Allah’tan utan be!

Allah da senin yaptıklarını saysa buna bir saatlik bir bülten bile yetmez. Beş yaşında, amcasının yanında ‘Şunu nasıl yaptı’, kendisinin yirmi yaşında oğlu var, onun yanında anlatıyorsun. Geçmişini karıştırmak yok.

“Ömer, hatırlıyor musun sen beni öldürmeye gelmiştin.” demiş mi Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz? Bir gün Halid’e; “Halid! Uhud’da ne yaptın bize?” dedi mi hiç? Ebu Cehil’in oğlu Medine’ye Müslüman olarak geldiğinde; “Oğlum, senin babandan ne çektik!” dedi mi hiç?

Üstelik Medine’de, Ebu Cehil’in oğlunu tanımayan birisi; “Bu nereden geldi?” diye sormuş da yanında ki de çok doğru bir şey söylemiş; “Bu ümmetin Firavunun oğlu.” demiş. Çünkü Efendimiz; “Ebu Cehil bu ümmetin Firavunudur!” diyor.

Üzülmüş zavallı: “Babamın günahından banane.” demiş. Hâlbuki kendisi de öyle bir adamdı bir sene önce. “Nasıl ayıplarsınız babasıyla bunu?” demiş.

Baba mısın, anne misin, çocuk musun, öğretmen misin nesen? Allah’ın taktiğini unutma. Eskileri karıştırmayacaksın; affedeceksin. Dosya biriktirmeyeceksin. Sabıka kaydı tutmayacaksın, sen savcılık değilsin. On beş yaşında yaptığı şeyi otuz beş yaşında çocuklarının yanında anlatıyorsun sen!

Geçmişini karıştırmayacaksın. Geçmişini karıştırmak demek yaranın iyileşmesini engellemek demek. İki de bir kaşıyorsun, yara kanıyor. Geçmişini karıştırmayacaksın. Peygamber taktiği bu...

Eğer sen, bir gün çocuklarına veda hutbesi gibi mesajlar vererek; “Allah yolundan ayrılmayın ha, Ümmeti Muhammedi terk etmeyiniz.” diyerek gözlerini yumup gittiğin zaman, ‘Veda hutbesi’ diye çocuklarının o konuşmayı bağırlarına basmalarını istiyorsan, geçmişlerini karıştırmayacaksın.

“On beş yaşında şöyle yaptı” o zaman cezasını ver kapat o dosyayı. Savcılık gibi dosya biriktirmeyeceksin. Ağabey, hoca, müdür, anne, baba kimsen artık; “Eskiden sen sigara içiyordun, iyi ki bıraktın.” deme bir daha. İçiyorsa bıraktı, sen hâlâ içiyorsun. Onun bıraktığı sigara hâlâ senin ağzında, sen niye bırakmadın?

18 . فَأَعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ

Üçüncü şart; işin ne senin ey anne, işin ne senin baba? Sabah namazından çabuk kalkma, beş dakika da namazını kıl, on beş dakikada çocukların için dua et. Allah’tan da yardım iste.

19 . فَأَعْفُ عَنْهُمْ

Bir de madem babasın sen, madem annesin, on yaşında çocuğu karşına al; “Bu eve taşınalım mı?” diye sor, adam yerine koy onları, onlar da adam olarak büyüsün. Hâlbuki sen askerden gelmiş oğlun, bir gün dedin ki; “Sana filanca teyzenin kızını ayarladık. Sen yavaş yavaş hazırlık yap.” Elli, altmış sene yaşayacakları eş adayını seçmesine bile izin vermedin. Allah’tan kork be! Allah sana; “Başka bir iş hakkında bile onlara soru sor.” demişti. “İstişare et onlarla.” demişti.

Elinden gelse nerede askerlik yapacağını da sen tayin edeceksin. Elinden gelse; “Torunum şu renkten olacaksın, şu zamanda torun yapın bana.” diyeceksin. Kur’an ne diyor? “Onları adam yerine koy!” diyor.

“Soru sor!” bunu kime demişti Allah? Âlemlere rahmet olarak gönderdiği peygamberine demişti. Kim için diyor bunu Allah? Şarapçıların çocukları için. Peygamberi öldürmeye gelmiş adamlar için. Adam yerine koy, danış onlara, sor ne diyorlar.

Sen peygamber misin? Oğlun şarapçı mı? Katil mi? Kızını niye adam yerine koymuyorsun? Hatta ve hatta ne giyineceğini sen tayin ediyorsun. Hangi rengi seveceğini de sen belirliyorsun. Allah ne diyor; “Onları adam yerine koy, danış onlara!” diyor.

Kardeşler; bir baba, bir anne çocuklarını adam yerine koyacak. Hep hayır diyen olmayacak. “Peki, madem öyle diyorsun, öyle olsun.” diyecek. “E daha pahalı seçenekleri var”. E subhanallah, zaten senin malların onlara kalmayacak mı?

¹⁸ Al-i İmran 159

¹⁹ Al-i İmran 159

Ne için bu kadar çalışıyorsun dediğimde, çoluk çocuk için diyorsun, çocuklar koklayamıyorlar bile malını. Yani Allah'ın kanunu mudur hep öldükten sonra bu çocuklar yiyecekler. Kanun mu bu?

20. **وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ**

Çocuklarını adam yerine koyacaksın. Koymazsan onlar da seni baba yerine koymazlar olur biter. Allah'ın kanunu bu, ettiğini bulursun. Ama istişare, isti'mar; emir almak değildir kardeşler. "Onların emrine uy, ne derlerse yap." demiyor Allah. "Adam yerine koy onları!" diyor. "İstişare et onlarla!" diyor. Ne demek istişare etmek? Karar benim. Peygamber olarak kararı ben vereceğim; ama siz de ne düşünüyorsunuz onu soruyorum. Dediklerinizden beni ikna edecek bir şey varsa onu yapacağım. İstişare, bu demektir.

Ama istişare, isti'mar; emir almak değildir kardeşler. "Onların emrine uy, ne derlerse yap." demiyor Allah. "Adam yerine koy onları!" diyor. "İstişare et onlarla!" diyor. Ne demek istişare etmek? Karar benim. Peygamber olarak kararı ben vereceğim; ama siz de ne düşünüyorsunuz onu soruyorum. Dediklerinizden beni ikna edecek bir şey varsa onu yapacağım. İstişare, bu demektir.

Çocuklarıyla, talebelerinde, cemaatinle istişare et demek, 'Ne derlerse yap' demek değil. Dört çocuğun varsa dört sokak çıkar sana o zaman. Delirirsin, hepsini yapamazsın. Ama onlarda doğru bir şey söyledikleri zaman, babalarının, hocalarının onlara dikkat ettiğini, adam yerine koyduğunu görsünler.

21. **وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ**

Ve bütün bunları yaptın; yumuşak davrandın, katı davranıp peşinden attırmadın, hataları affettin, Allah'a yalvarıp dua ettin, adam yerine koyup istişare ettin, bırak işi Allah'a sen karışma ondan sonra.

22. **فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ**

Çünkü Allah böyle yapan ve kendisine dayanan kullarını sever. Seni Allah sevdiikten sonra oğlun, kızın, cemaatin ne önemi var. Ama Allah kimi seviyor? Yumuşak davrananı, affedeni, Allah'a yalvarıp bunları ıslah et diyeni, istişare edeni, bu dört şartı yerine getir, seni Allah sevsin. Seni Allah sevdiikten sonra üzerinden dünya geçse sana bir zararı olmaz.

²⁰ Al-i İmran 159

²¹ Al-i İmran 159

²² Al-i İmran 159

23. إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ

Allah böyle kendisine dayananları sever.

Kardeşler, sözümüzün özü şudur;

“Rabbimiz, nerede bulunuyorsak, orada bizi çoban olarak yaratmış demektir.” diyor sevgili Peygamberimiz sallallahu aleyhi ve sellem. Evimizde çobanız. İşyerimizde çobanız. Camide müezzinsen çoban beysin. Fabrikan var, çoban beysin. Hepimiz çobanız. Bazımız koyun güder. Bazımız insan güder; ama çobanız. Mesulüz Allah katında. Anne misin? Yüzde yüz çobansın. Hem ne çoban... Kocasına karşı mesul, kocanı bekleyeceksin. Hadisi şerif: “Kadın evinin çobanıdır” diyor. Kocasının namusunu bekleyecek. Nasıl bekleyecek? Kocasını ikinci hanım ayarlaması yapıyor mu yapmıyor mu istihbarat merkezi kuracak, bütün arkadaşlarını tek tek arayacak, öyle değil. Bu, istihbarat müdürü çoban hanım değil. Nasıl çoban olacaksın? Onu yeryüzünde Allah’ın yarattığı hiçbir kadına tenezzül etmeyecek hale getireceksin. Baskı yaparsan adi bir kadına tenezzül ettirirsin onu. Çobanlık o değil ki. Sen ne yapıyorsun biliyor musun? Kurda gitmesin diye koyunu bağlıyorsun. Hâlbuki bütün koyun besleyenler bilir ki koyun bağlanırsa ölür. İnek bağlanır, koyun bağlanmaz. Koyun, dağlarda hür dolaşmak için yaratılmış.

“Rabbimiz, nerede bulunuyorsak, orada bizi çoban olarak yaratmış demektir.” diyor sevgili Peygamberimiz sallallahu aleyhi ve sellem. Evimizde çobanız. İşyerimizde çobanız. Camide müezzinsen çoban beysin. Fabrikan var, çoban beysin. Hepimiz çobanız. Bazımız koyun güder. Bazımız insan güder; ama çobanız. Mesulüz Allah katında.

Herkes çobanlığını bilecek. Hepimiz çobanız. Modern çobanlar ama. Uzay çağı çobanlarıyız. İnsan bekliyoruz. Çocuklarımızın çobanıyız. Ve çobanlık kurallarımızı da Rasûlullah örneğinden aleyhissaletü vessalam Efendimiz’in örneğinden... Allah, Kur’an’da bize gösterdi. Ama ayetler nasıl bitti?

24. فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ

Sen, böyle yapıp işi ciddiye aldın mı sen Allah’a güven artık. Allah’a güven ne demek? Acele etme demek; bir. İki; önemli olan akıbettir demek. Üç; seni Allah mahcup etmez, merak etme demek. Dört; güven Allah’a, bu iş Allah’a aittir demek. Ne dersene de;

25. فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ

²³ Al-i İmran 159

²⁴ Al-i İmran 159

²⁵ Al-i İmran 159

Kim Allah'a tevekkül edecek, kim dua edecek? Yumuşak davranan, affeden, yılların dosyasında turşu kuran, yıllardan beri hata müzesine dönüşmüş bir evde yaşayan bir baba değil, affeden bir baba, affeden anne, Allah'a yeteri kadar dua eden, istiğfar eden, çocuğunun günahlarını affedilmesi için gözyaşı akıtan, dua eden baba mısın anne misin? Camideki cemaati için ağlayan hoca efendi misin? Vakfındaki görevli gençler için ağlayan müdür müsün? Adam yerine koy, bunları yaptığın zaman, o zaman Allah'a güven.

۲۶. إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ

Böyle yapıp Allah'a güvenenleri Allah sever. Hedefimiz zaten Allah'ın bizi sevmesi değil miydi? Çocuklarımızı doğurup büyütmeteki gayemiz Allah'ın rızasını kazanmak değil miydi?

Allah'a güven ne demek? Acele etme demek; bir. İki; önemli olan akıbetir demek. Üç; seni Allah mahcup etmez, merak etme demek. Dört; güven Allah'a bu iş Allah'a aittir demek.

Kardeşler, burada bir incelik daha var. O da nedir biliyor musun? Şeytan da kendisine çalışma yaparken, tam ters taraftan bu işi yürütüyor. O da ne diyor? "Babalığını elden götürme dikkat et. Daha sen emekli olmadan seni çocuk yerine koydu bunlar." diyor. Bu da büyük bir taktik. "Böyle hepsini unutursan sonu gelmez bunun. Ara sıra hatırlatacağın hatalarını." diyor. "Dua ile olmaz bu iş, iyi bir koleje ver çocuğunu." diyor. Dua ile olmaz sonra söyleyecek; "Doğmadan önce iyi bir okul ayarla." diyor. Sen ne yapacaksın. O okula gidecek, sen misafiriğe... Sonra ne diyor; "Çoluk çocuğa ne soracaksın, bunlar büyürken sorarsın.", "Çocuk ne anlar bu işten." diyor. Allah; "Anlar!" diyor. Allah, peygamber öldürmeye gelen katil adayına, peygamberin amcasının ciğerinden kebab yapmış adama soru soruyor. "Adam yerine koy onu." diyor. Sonra ne diyor şeytan; "Senden öncekiler öyle yaptı da ne oldu, bak çocuklarını yetiştiremediler." diyor.

۲۷. فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ

Sen bunları yaptığın zaman Allah'a güven. Allah kimseyi mahcup etmemiştir. Hiç kimseyi ama. Fakat onun gönderme vakti var. Onun bir planı var. Bu işler de onun planına göre yürüyor.

Velhamdu lillahi Rabbil Âlemin...

²⁶ Al-i İmran 159

²⁷ Al-i İmran 159